

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SGI

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 17 din A șasea directivă TVA din 17 mai 1977 ⁽¹⁾, ale cărui dispoziții au fost preluate în esență la articolul 168 din Directiva [2006/112/CE a Consiliului] din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾, trebuie să fie interpretate în sensul că, pentru a se refuza unei persoane impozabile dreptul de deducere, din taxa pe valoarea adăugată pe care are obligația să o plătească pentru propriile operațiuni, a taxei aplicate pentru facturile aferente unor bunuri sau unor prestări de servicii în legătură cu care administrația fiscală stabilește că nu i-au fost furnizate efectiv, este necesar, în toate cazurile, să se examineze dacă s-a stabilit că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea menționată era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată, indiferent dacă această fraudă a fost săvârșită la inițiativa emitentului facturii, a destinatarului acesteia sau a unui terț?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 31 iulie 2017 – Valériane SNC/
Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Cauza C-460/17)

(2017/C 347/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Valériane SNC

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 17 din A șasea directivă TVA din 17 mai 1977 ⁽¹⁾, ale cărui dispoziții au fost preluate în esență la articolul 168 din Directiva [2006/112/CE a Consiliului] din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾, trebuie să fie interpretate în sensul că, pentru a se refuza unei persoane impozabile dreptul de deducere, din taxa pe valoarea adăugată pe care are obligația să o plătească pentru propriile operațiuni, a taxei aplicate pentru facturile aferente unor bunuri sau unor prestări de servicii în legătură cu care administrația fiscală stabilește că nu i-au fost furnizate efectiv, este necesar, în toate cazurile, să se examineze dacă s-a stabilit că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea menționată era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată, indiferent dacă această fraudă a fost săvârșită la inițiativa emitentului facturii, a destinatarului acesteia sau a unui terț?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).
